

Litteratur: Bo Gentili, Med ett hav av ledighet

Kritik

Hjalmar Gullberg och lopporna i sängen

Bo Gentili

Med ett hav av ledighet

Soleka Förlag

Bo Gentili är en sympatisk malmöbibliotekarie i sitt sextionde år som lever ett stillsamt liv. Han inleder ett friår från arbetet samtidigt som denna essäsamling. Det är en flanerande mildhet över hans sätt att se på tillvaron. Men samtidigt anar man en livströtthet och sorg, men den kan bara anas. Det är som att författaren inte fullt ut kan beskriva sin individuella upplevelse av en sorts besvikelse, om han kunde det hade detta varit en mycket mer litterär bok. Han lämnar också sin hustru nästan helt utanför denna beskrivning av sitt liv, kanske av hänsyn eller rädsla. Men hon saknas.

Såhär skriver han om midsommarafton:

"Till kvällen klarnar det upp. Vi dukar fram sill och nypotatis på altanen, dricker snaps och är som folk. Jordgubbar med vispgrädd. Jag försöker förstå mitt vemod men finner ingen annan grund än tidens gång, alltings förtvivlan och min egen tilltagande ålder."

En vacker text, men liksom avhuggen, jag vill veta mer om hur detta vemod känns. Vemodets beståndsdelar eller andra ögonblick som framkallar samma känsla som en jämförelse, så hade det varit lättare att få grepp om essäerna. Det är mycket som han låter sammanhanget förklara och det är lätt se honom hopföst tillsammans med alla andra författare, skribenter och kulturmänningar i hans generation i Sverige. Som har liknande syn på tillvaron och ofta tycker om att resa, som han i slutet av boken gör till Grekland. Men den här generationen reser för att sitta ner, skriva, dricka kaffe i skuggan och vandra till platser som de läst om. Det är många kulturhistoriska konnotationer och väldigt lite nutid.

På ett sätt förstår jag hans kontemplationer över det som andra har skrivit eller tänkt, det är för att jämför med sitt eget jag som han tar med dem. Men att Hjalmar Gullberg hade problem med loppor i sängen när han reste till samma plats är inte mer än en trevlig anekdot för den som händelsevis minns just denne man. Det hade varit mer intressant om de små observationsbitarna i texten hade fått ta mer plats. I dem känner man att man är närvarande i verkligheten.

Lena Lidén

[< Föregående](#)

[Nästa >](#)